

yderligere Indsigelse, eller om man skal vende tilbage til den gamle Form: at give Decharge, et Udtryk, som efter min Mening er uoverskueligt, er naturligvis noget mindre Væsentligt. Dette vil nærmere kunne oplyses ved Exempler baade fra den foreliggende Betænkning og fra andre. Jeg skal ikke gjøre Anvendelse deraf, Enhver vil let selv kunne finde det. Søvrigt agter jeg ikke, saaledes som tidligere har været Tilfældet, at gaa ind paa Enkelthederne og dvæle videre ved de enkelte Spørgsmaal. Jeg skal derfor kun ganske flygtig gaa hen over den øvrige Del af Betænkningen. Der er omtalt enkelte Punkter, som have Hensyn til et muligt Gjennemsyn af Postlougivningen. Ligeledes er der under Indreministeriet gjort et Par Hensstillinger; den ene med Hensyn til Onskeligheden af at faae en Fortegnelse over Statsinventariet og den anden med Hensyn til Onskeligheden af, at Fordelingen af Tilskudet til de tekniske Skoler kunde meddeles paa et tidligere Tidspunkt. Der findes flere saadanne Hensstillinger i Betænkningen. Jeg nævner disse eksempelvis — Under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet finde vi et Punkt af større Betydning; det er i Anledning af den Understøttelse, som er ydet til Professor Krarups Enke, idet der nemlig fra Ministeriets Side er givet samme Karakteren af Pension, da den har gaaet tilbagevirkende Kraft, hvilket man maa være enig med Statsrevisionen og Landsthinget i ikke at kunne finde stemmende med de almindelige Regler; men man undlader Indstilling, idet man i Ministerens Stilling i Landsthinget tror at se en stiltiende Indrømmelse af, at dette er et Punkt, hvormed det ikke forholder sig, som det burde. — Under Overskriften „Palæet i Kalleboderne“ er der gjort en Bemærkning, som ligeledes finder sin Anvendelse paa, hvad der er yttret under „det fgl. Theater og Kapel“, idet nemlig Udvalgets flertal udtaler den Forventning, at Kirke- og Undervisningsministeren med større Beredvillighed end hidtil vil yde Revisionen de Oplysninger, som den anser for nødvendige. — Der er af Statsrevisionen gjort en Indstilling i Anledning af Theatrets opsparede Formue. Jeg skal afholde mig fra at komme nærmere ind paa dette Punkt, som jo har været udførlig drøftet tidligere her i Thinget. Grunden til, at Udvalget undlader Indstilling, er den, at man finder det stemmende med § 28 i Lov af 19de Februar 1861, at Lønnings-tillæg ere ubredede af Theatrets Reservecfond, og man ser af Summerne, at Reservecfonden kan siges at være brugt til dette Formaal. — Jeg maa dvæle et Øieblik ved Bemærkningen om „Hovedhandtættelsen ved Sonstrup Seminarium“, ikke fordi jeg tror, at det i den Henseende vil være rigtig at komme nogen Anse mod vedkommende Minister, som man virkelig ikke kan forlange i den Grad skal se efter, hvad der er meddelt Statsrevisionen, og det derfor er en Anse, som

nærmest vil træffe vedkommende underordnede ministerielle Embedsmand, men fordi jeg anser det for at være et meget vigtigt Hensyn, som Statsrevisionen maa sætte Pris paa, at der bliver lagt Bægt paa. Det er i Anledning af, at den fuldkomne Omdannelse af Byggeplanen ved Sonstrup Seminarium aldeles ikke findes meddelt hverken i Anmærkningerne til Regnskabsoversigten eller i selve Hovedbogen. Der er vist ingen Tvivl om, hvad der ogsaa er blevet oplyst i Landsthinget, at den begaaede Feil skriver sig fra Uagtsomhed eller Forsømmelighed; men hvis man ikke paa-taler noget Saadant tilstrækkeligt, kan det antage større Dimensioner og blive meget skadeligt, idet Statsrevisionen jo har saa ringe Medhjælp, at den ikke er i Stand til tilstrækkeligt at gaa til Bunds og finde saadanne Feil eller Undblivelse af Oplysninger. Derfor benytter Udvalget ogsaa Leiligheden til at udtale sig for Onskeligheden af, at der tilveiebringes mere Medhjælp for Statsrevisionen. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa et Ønske, der tidligere har været fremsat her, om en hel Omordning af Statsrevisionen, hvorved denne blev sat i Forbindelse med Administrationen, idet der er noget Unaturligt i, at Administrationen for en ikke ringe Del reviderer sig selv — Idet jeg dernæst gaar over til „Krigsministeriet“, er der kun saa Punkter, som jeg skal dvæle lidt ved. Der findes med Hensyn til Leveringen af Fourage en Hensstilling, om det ikke ved Licitation kunde opnaas at faae Tilbud om Levering udenfor selve Licitationsstedet. Udvalget venter naturligvis ikke noget Svar ved denne Leilighed, uagtet det vilde sætte Pris paa, om det kunde ske; det er kun en Hensstilling til nærmere Overveelse. — Derimod kan Udvalget ikke undlade at komme tilbage paa et Punkt, der ogsaa i Fjor blev fremhævet, nemlig Kontoen „Til Forhøielse af Dagpenge i ganske særegne Anledninger“, hvor det vistnok maa indrømmes, at man er gaaet udenfor Kontoens Bestemmelse. I Aar findes derpaa opført en Godtgjørelse med en rund Sum til Remonte-Kommissionens Chef, og det tilføies, at denne Godtgjørelse har maattet fastsættes efter et Skjøn. Jeg tror, at enten maa man holde sig Kontoens Bestemmelse strengt efterretteligt eller forandre dens Titel. — Overskrifelsen i Anledning af en Feltpræst skal jeg ikke komme videre ind paa, da Sagen er saa tilstrækkeligt oplyst, at der ikke fra nogen Side har været gjort nogen Indvending derimod. Ved „Friederiksøerf Krudtvæert“ har Udvalget udtalt, at det meget vilde beklage, om Ministeren skulde finde nødvendigt, hvad der her bliver kaldet: at flytte det lorlige Skjel mellem to Regnskabsaare. Idet jeg gaar forbi „Uforudsete og ubestemte Udgifter“, maa det leilighedsvis være mig tilladt at bemærke, at dette hører til den Slags Konti, som man vistnok maa ønske, at Statsrevisionen særlig vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa, fordi der